

[Aksel Larsen.]

hr. Poul Schlüter, som her fra talerstolen sagde, at han var helt overbevist om, at Sverige ville såmænd nok få samme stilling til fællesmarkedet som Norge og Danmark.

Udviklingen i Norge, der førte til et regerings skifte, har fået endogså Danmarks statsminister til at overveje, om det mon er rådeligt, at Danmark går ind som det eneste nordiske land. Ja, for det må jo være meningen med statsministerens udtalelse om, at hvis Sverige og Norge ikke bliver medlemmer af fællesmarkedet, så er der skabt en helt ny situation, som vi må overveje.

Ingen kan være i tvivl om, at selv om Toryregeringen i England stift fastholder sin EC-kurs, så er der et meget stort flertal i befolkningen i England, som er modstander af den.

I øvrigt kan man også godt nævne, at repræsentanter for tysk fagbevægelse har været i Danmark for at forsøge at overtale topledelsen i dansk fagbevægelse til at gå ind for dansk medlemskab i fællesmarkedet, idet man, så vidt jeg er orienteret, henviste til, at fagbevægelsens og arbejderbevægelsens stilling i fællesmarkedet er meget dårlig. Man regnede med, at dansk fagbevægelse var så uhyre stærk, at det nok ville hjælpe; hvis Danmark kom ind, så kunne dansk fagbevægelse hjælpe bl. a. den tyske fagbevægelse. Jeg har et levende indtryk af, at disse agitationstaler ikke virkede på dansk fagbevægelses ledere, som bagefter sagde: det er vist ikke noget for os.

Det må erkendes, at dels gennem redegørelser til markedsudvalget, dels gennem udsendelse af en serie oplysende pjecer har regeringen gjort en del for at orientere folket og befolkningen om de igangværende forhandlinger og muligheder. Jeg er imidlertid nødt til at sige, at en del af dette materiale ikke er objektivt nok, og hvad værre er, noget af det virker som led i en skræmmekampagne, hvormed EC-tilhængerne nu forsøger at sælge deres markedspolitik, efter at de har måttet opgive at bilde befolkningen ind, at fællesmarkedet vil være det rene materielle slaraffenland.

For ikke blot at stå her med en påstand er jeg nødt til at bruge nogen tid på den nyeste chokrapport, handelssekretariatets notat om de økonomiske konsekvenser for

Danmark af at stå uden for et fællesmarked, der er udvidet med Storbritannien. Hr. Niels Helveg Petersen har herom sagt, at dette notat er jo sådan, at lægfolk vanskeligt kan skønne over det. Jeg synes ikke, det er så svært for lægfolk, og jeg skal hjælpe ham.

Notatet er bygget op på to påståede forudsætninger. For det første at der til skade for Danmark bliver toldfrihed mellem fællesmarkedet og EFTA-landene. Det er ikke bevist. For det andet at et medlemskab ville have givet Danmark en ekstra fortjeneste på landbrugseksporten på op til 2,5 milliarder kr. om året. Det er heller ikke bevist. Derpå forudser notatet barokt nok, at som medlemmer af fællesmarkedet vil Englands og Irlands landbrugsproduktion stige i en grad, så de bliver storeksportører og kommer til alvorligt at true dansk landbrug på vore eksportmarkeder i tredjelande. At man i handelssekretariatet ikke regner med en sådan situation, hvis også Danmark kommer med i fællesmarkedet — så vil England ikke udvide sin landbrugsproduktion — ja, det hører kun med i billedet.

Derpå beregner handelssekretariatet sammenbidt pessimistisk de mulige tab for Danmark ved at stå udenfor, og det beregner dem så store og kontante, som papir og skrivemateriale nu engang tillader. F. eks. skriver man, at smørekseporten til England kommer ud for vanskeligheder, hvorefter notatet totalt udelukker enhver eksport af smør og mælkeprodukter til England — beregnet tab 600 mill. kr. Tilsvarende kalkuleres der med vanskeligheder for eksporten af dansk bacon og svinekød til England, hvilket formentlig kan betyde et tab på 1.400 mill. kr., idet der overhovedet ikke bliver solgt et eneste kilogram. Standsning af smørekseport o. lign. vil — forudser notatet — bevirke, at kvægbestanden i Danmark svinder ind, og så tabes der 500 mill. kr. derved, at vi ikke har noget kød at eksportere. Elendighedens elendighed nås i notatet, hvor man til slut forudsiger, at hvis dansk landbrug derefter bare skal kunne forsyne Danmarks befolkning, så må staten yde en ekstraordinær indsats i form af landbrugsstøtte.

Dette koncentrerede sammendrag af notatets dystre forudsigelser burde suppleres med en ordret gengivelse af notatets pro-